TEXT MAGAN

Následující verše pocházejí z tajemného textu nějakého kněze kultu, který je vším co zbylo ze staré víry jež existovala již před tím, než byl postaven Babylon. Původně byl v jejich jazyce, avšak já jsem ho přeložil do zlaté řeči mé země tak, že mu můžete rozumět. Narazil jsem na tento text při mých dávných cestách po krajích sedmi legendárních měst URu, které již neexistují. Vypravuje o válce mezi bohy, která se odehrávala v dobách, kam lidská paměť nesahá. Jsou tam popsané hrůzy a příšernosti, se kterými se kněz setká při svých obřadech, jejich příčiny (smysl), jejich přirozenost a podstata. Počet řádků je posvátný i slova jsou posvátná a jsou nejúčinnějším kouzlem proti zlým. Někteří venkovští mágové je píší na pergamen nebo do hlíny, na keramiku, nebo je kreslí do vzduchu, aby tak mohly být účinné, a aby si bohové připomněli slova smlouvy.

Přepsal jsem tato slova do svého jazyka a během těchto mnoha let je věrně zachovával. Má vlastní kopie půjde se mnou na místo, kam se odeberu, až bude můj duch odtržen od těla. Avšak pečlivě věnuj těmto slovům pozornost a vzpomínej! Neboť vzpomínání si je nejdůležitější a nejmocnější magií, jsa vzpomínkou věcí minulých i věcí budoucích, které jsou tou stejnou vzpomínkou. Neukazuj tento text nezasvěceným, protože způsobuje v lidech a ve zvířatech šílenství (zuřivost).

Text:

I

MAGAN TEXT

Naslouchej a rozpomeň se!

Ve jménu ANUa, rozpomeň se!

Ve jménu ENLILa, rozpomeň se!

Ve jménu ENKIho, rozpomeň se!

Když na výšinách nebesa neměla jméno,

Země nebyla pojmenovaná,

A nebylo nic kromě moře ABSU,

Starého,

A MUMMU TIAMAT, Staré,

Jenž je všechny nesla,

Byly jejich vody jako jedna voda.

V tomto čase, dříve než byli zrozeni STARŠÍ BOHOVÉ,

Nebyli nazýváni jménem,

Jejich osudy byly neznámé a neurčité,

Tehdy se stalo, že bohové byli stvořeni uvnitř Starého.

LLMU a LLAAMU se zrodili a byli nazváni jménem,

A po věky rostli věkem i rozměrem.

ANSHAR a KISHAR byli zrozeni,

zrodil se i ANU,

jenž zplodil NUDIMMUDa, našeho pána ENKIho,

Jenž nemá mezi bohy žádného soupeře.

Rozpomeň se!

Starší se spolčili

Jak se stále vzdouvali, vyrušili TIAMAT, Starou.

Vskutku, sužovali břicho TIAMAT

Svým povstáním v příbytku nebes.

ABSU nemohl zmenšit jejich křik

TIAMAT byla před nimi němá.

Jejich konání bylo Starým odporné.

ABSU povstal, aby Starší bohy potajmu zničil.

ABSU bojoval magickými čáry a kouzly,

Avšak byl zabit čarodějnictvím Starších bohů.

A to bylo jejich první vítězství.

Jeho tělo leželo v prázdném prostoru

V průrvě nebes

Ukrytý

Ležel,

Avšak jeho krev křičela k příbytku nebes.

TIAMAT

Rozzuřená

Naplněna zlým pohnutím

Řekla,

Nechť stvoříme zrůdy,

Které mohou jít a bojovat proti

Těmto synům nepravosti

Vražednému pokolení, které zničilo

Boha.

Povstala HUBUR, ta, jenž dává tvar všem věcem,

A je držitelkou Magie stejně jako náš pán.

Dodala k arzenálu Starých nedostižné zbraně,

Nesla hadí příšery

Ostrých zubů, dlouhých tesáků,

Naplnila jejich těla jedem

Zuřivé draky oděla hrůzou

Korunovala je svatozáří, učinila je jako bohy,

Tak, aby ten, kdo je spatří zemřel

A aby je s jejich vztyčenými těly

Nikdo nemohl zahnat.

Vzývala zmiji, draka a okřídleného býka,

Velkého lva, zuřivého (šíleného) boha a štířího člověka.

Mocné zběsilé démony, opeřené hady, člověka-koně,

Zplodila zbraně, které v boji

Nešetří žádného odvážného,

Čarovala kouzly starého čarodějnictví,

. . . kromě toho jedenáct z nich zrodila

S KINGUem jakožto vůdcem přisluhovačů.

Rozpomeň se!

ENKI

Náš pane

Maje strach z porážky, povolal jsi svého syna

MARDUKa

Povolval jsi jeho syna

Syna Magie

Řekl jsi mu tajné jméno

Tajné číslo

Tajnou podobu

Díky čemuž mohl bojovat

Se zástupem Starých

A zvítězit.

MARDUK KURIOS!

Nejjasnější hvězda mezi hvězdami

Nejsilnější bůh mezi bohy,

Syn magie a meče,

Dítě moudrosti a slova,

Jenž zná tajné jméno

Jenž zná tajné číslo

Jenž zná tajnou podobu

Vyzbrojil se diskem síly

Jel kupředu v ohnivém voze

Mocným hlasem volal kouzlo

Sálajícím plamenem vyplnil své tělo

Draci, zmije, všechno padlo

Lvi, lidé-koně, vše bylo zabito.

Mohutné kreatury HUBURu byli zabity

Kouzla, zaklínání, čarodějnictví bylo zlomeno.

Nic kromě TIAMAT nezůstalo.

Velký had, obrovský červ

Had s železnými zuby

Had s ostrými drápy

Had se smrtícíma očima,

Ona vyrazila proti MARDUKovi,

S řevem

S proklínáním

Vyrazila.

MARDUK udeřil diskem síly

Oslepil TIAMATiny smrtící oči

Monstrum zvedlo a narovnalo svá záda

Dávalo rány do všech směrů

Chrlilo prastará mocná slova

Křičelo prastará zaklínání

MARDUK udeřil znovu a foukl

Do jejího těla zlý (odporný) vítr

Jenž vyplnil zuřícího, zkaženého hada

MARDUK jí vstřelil do chřtánu

Kouzelný šíp ENKIho magie

MARDUK udeřil znovu a oddělil

Hlavu TIAMAT od jejího těla.

A vše ztichlo.

Rozpomeň se!

MARDUK

Vítěz

Vzal desky (tabulky) osudu

Neurčeného

Pověsil si je kolem krku.

Velebil Starší bohy.

Byl prvním mezi Staršími.

Roztrhl TIAMAT ve dví

A utvořil nebesa a zemi,

S bránou, která udržuje Staré Vně.

S bránou jejíž klíč je navždy ukryt

Vyjma synům MARDUKa

Vyjma stoupencům našeho pána

ENKIho

Prvního mezi bohy v magii.

Z krve KINGUa utvořil člověka.

Zbudoval strážné věže pro Starší bohy

Upevnil jejich hvězdná těla jakožto souhvězdí

Takže mohou hlídat bránu ABSU

Hlídají bránu TIAMAT

Dohlížejí na bránu KINGUa

Bránu jejíž strážce je IAK SAKKAK spoutali.

Všechny Starší síly brání

Moc pradávného umění

Magické kouzlo nejstarších

Zaklínání prvotní síly

Hora KUR, hadí bůh

Hora MASHU, hora magie

Mrtvý KUTULU, mrtvý avšak jen spící (snící)

TIAMAT, mrtvá avšak jen spící

ABSU, KINGU, mrtvý avšak jen spící

Vrátí se jejich pokolení?

JSME ZTRACENÍ

Z času před časem

Ze země za hvězdami

Z dob, kdy se ANU procházel po zemi

Ve společnosti jasných andělů.

Přežili jsme první válku

Mezi silami bohů

A viděli jsme hněv Starých

Temných andělů

Chodících po Zemi

POCHÁZÍME Z RODU, JENŽ BYL PŘED POUTNÍKY NOCI.

Přečkali jsme věk, kdy na zemi vládl ABSU

A síla (moc) vyhladila pokolení.

Přežili jsme na vrcholech hor

A pod úpatím hor

Mluvili jsme se škorpiony

S důvěrou, ale byli jsme zrazeni.

TIAMAT nám slíbila, že už nikdy nezaútočí

Vodou a větrem.

Avšak bohové jsou zapomnětlivý.

Pod mořem NAR MATTARUa

Pod mořem země, NAR MATTARU

Pod světem leží spící

Bůh hněvu, mrtvý, avšak jen spící

Bůh CUTHALU, mrtvý, avšak jen spící!

Pán KURu, klidný, ale hřmící!

Jednooký meč, chladný ale planoucí!

Ten, kdo ho probudí, přivolává prastarou

Pomstu Starších

Sedmi slavných bohů

Sedmi slavných měst

Na sebe i na svět

Dávnou pomstu . . .

Věz, že naše léta jsou léta války

A naše dny jsou měřeny jako bitvy

A každá hodina je život

Ztracený do vnějšku

Ti zvenčí

Postavili márnice

Aby živili ďábly TIAMAT

A krev slabých

Je úlitbou k TIAMAT

Královně upírů (vlkodlaků)

Vykonavatelky bolesti

K jejímu vzývání

Červená tekutina života

Musí být vylita na kámen

Kámen udeřen mečem

Kterým bylo zabito jedenáct lidí

Obětovaných HUBURovi

Tak, aby úder zazvonil Vně

A přivolal TIAMAT z jejího spánku

Z jejího spánku v jeskyních

Země.

Nikdo se potom už nemůže odvážit snažně prosit

Protože vyvolat smrt znamená pronést

Poslední modlitbu.

II

O pokoleních Starých

UTUKK XUL

Popis pokolení

Starých zde uvedených,

Pokolení Starých

zde vzpomenutých.

Chlad a déšť, jenž rozežere všechny věci

To jsou zlí duchové

Zplození v Anuově stvoření

Zlořád bohů

PAZUZU

A milovaní synové ENGa

Potomstvo NINNKIGALa

Rozervané na kusy na výšinách, přináší dolů zničení

Jsou dětmi podsvětí

Hlasitě řvoucí na výšinách

Odporně drmolíce dole

Jsou ostrým jedem bohů.

Velkou bouří seslanou z nebe

To jsou oni

Sova, posel UGGIho

Pána smrti

To jsou oni

JSOU TO DĚTI

ZROZENÉ ZE ZEMĚ

KTERÉ BYLY ZPLOZENY

ANUovým STVOŘENÍM.

Nejvyšší zdi

Nejtlustší zdi

Nejsilnější zdi

Projdou jako záplava

Od domu k domu

Pustoší

Žádné dveře je nezastaví

Žádná závora je nezadrží

Skrze dveře proklouznou jako hadi

Skrze závory profičí jako vítr

Vyrvou manželku z manželova objetí

Popadnou dítě z mužova ledví

Vypudí muže z jeho domova, jeho země

ONI JSOU SPALUJÍCÍ BOLESTÍ

KTERÁ SE TISKNE NA ZÁDECH ČLOVĚKA.

JSOU TO UPÍŘI

Duch děvky, která zemřela na ulici

Duch ženy, která zemřela při porodu

Duch ženy, která umře, naříkajíce s dítětem na prsou

Duch zlého člověka

Ten, jenž vyhledává (straší, navštěvuje) ulice

Nebo ten, jenž vyhledává postel.

Je jich sedm!

Sedm jich je!

Těchto sedm se zrodilo v horách MASHU

Nazývaných magickými

Přebývají v jeskyních země

Žijí mezi pustými místy na zemi

V místech (prostorách) mezi

Prostory (místy)

Na nebi a na zemi neznámých

Jsou oděni hrůzou

Mezi staršími je nikdo nezná

Nemají jméno

Ani na nebi

Ani na zemi

Vznášejí se na hoře západu

A na hoře úsvitu křičí

Skrze jeskyně země se plíží

Leží uprostřed pustých míst země

Nejsou nikde známi

Ani na nebi

Ani na zemi

Nejsou objeveni

Neboť jejich místo je vně našeho prostoru

A mezi anděly země

Číhají

Sklánějí se pro oběť

JSOU DĚTMI PODSVĚTÍ.

Padají z nebe jako déšť

Vychází jako mlha ze země

Dveře je nezastaví

Závory je nezastaví

Proklouznou dveřmi jako hadi

Vstoupí okny jako vítr

Oni jsou IDPA, vstupující hlavou

Oni jsou NAMTAR, vstupující srdcem

Oni jsou UTUK, vstupující čelem

Oni jsou ALAL, vstupující hrudí

Oni jsou GIGIM, uchvacující útroby

Oni jsou TELAL, chápající se ruky

Oni jsou URUKU, obří larvy, živící se krví

Je jich sedm!

Sedm jich je!

Dobívají všechny věže

Od URu do NIPPURu

Přesto je UR nezná

Přesto je NIPPUR nezná

Srazili moc

Všech mocných měst lidí

Přesto je lidé neznají

Ano, města je neznají

Porazili východní lesy

A zaplavili západní země

Přesto je východ nezná

Přesto je západ nezná

Jsou rukama svírající krk

Přesto je krk nezná

Ani lidé je neznají.

Jejich slova nejsou zapsána

Jejich čísla jsou neznámá

Jejich podoby jsou podobami všeho

Jejich obydlí

Pustá místa, kde jsou konány jejich obřady

Jejich obydlí

Příbytky lidí, kde byla přinesena oběť

Jejich obydlí

Místní země

A místní města

A země mezi zeměmi

Města mezi městy

V prostorách, kde nikdo nikdy nekráčel

V KURNUDE

Země, odkud se nikdo nevrátil

V EKURBAD

Na oltáři chrámu smrti

A v GI UMUNA

Na prsu jejich matky

V základech CHAOSU

V ARALIYA z (2.p.) MUMMU-TIAMAT

A v branách

IAK SAKKAKa!

DUCHU VZDUCHU, ROZPOMEŇ SE!

DUCHU ZEMĚ, ROZPOMEŇ SE!

III

O zapomenutých lidských pokoleních

Nebyl snad člověk stvořen z krve KINGUa

Velitele zástupů Starých?

Neovládá snad člověka v jeho duchu

Vize vzpoury proti Starším bohům?

Krev člověka je krví pomsty

Krev člověka je duchem pomsty

Síla člověka je silou Starých

A toto je smlouva

Proto, viz!! Starší bohové vlastní znamení

Kterým jsou navráceny síly Starých

Avšak i člověk vlastní znamení

Číslo

A podobu

Aby vzýval krev svých rodičů.

A toto je smlouva.

Stvořen Staršími bohy

Z krve Starých

Je člověk klíčem jímž

Může být prolomena brána IAK SAKKAKa

Kterou Staří

Vyhledávají svou pomstu

Na tváři země

Proti MARDUKovu potomstvu.

Proto, co je nové

Pochází z toho, co je staré

A co je staré

Bude nahrazeno tím, co je nové

A opět budou Staří

Vládnout na tváři země!

A toto je také smlouva!

IV

O spánku ISHTARy

Přece jen ISHTAR

Královna nebe

Jasné světlo noci

Paní bohů

Upjala svou mysl v tomto směru

Z výšin pohlédla svou myslí,

Dolů upjala svou mysl

Vydala se z nebes

Do propasti

Ven z bran žijících

Aby vstoupila do bran smrti

Ze zemí, které známe

Do zemí, jež neznáme

Do země bez návratu

Do země královny ERESHKIGAL

ISHTAR, královna nebes, upjala svou mysl

ISHTAR, dcera SINa, se vydala

Do černé země, země CUTHA

Vydala se

Do domu, odkud není návratu, vedla své kroky

Na cestu odkud není návratu

Vedla své kroky

K jeskyni, navěky neosvětlené

Kde jsou poháry jílu navršené na oltáři (v textu je místo altar - oltář, alter- změnit se, upravit)

Kde poháry prachu jsou potravou

Obyvatelům oděných jen křídly

K ABSU ISHTAR se vydala.

Tam, kde spí děsivý CUTHALU

Vydala se ISHTAR.

Strážce

Stál pevně.

Strážce

NINNGHIZHIDDA

Stál pevně.

A ISHTAR k němu mluvila

NINNGHIZHIDDA! Hade hlubin!

NINNGHIZHIDDA! Zkroucený (rohatý) hade hlubin!

NINNGHIZHIDDA! Opeřený hade hlubin!

Otevři!

Otevři dveře, abych mohla vstoupit!

NINNGHIZHIDDA, duchu hlubin, strážce brány, rozpomeň se!

Ve jménu našeho otce před vzletem (?), ENKIho, pána a mistra mágů

Otevři dveře jimiž mohu vstoupit!

Otevři

Jinak ty dveře napadnu

Jinak rozlomím jejich závory

Jinak napadnu hrazení

Jinak napadnu jejich zdi násilím

Otevři dveře

Doširoka otevři bránu

Jinak způsobím, aby mrtví povstali!

Pozdvihnu mrtvé!

Způsobím, aby mrtví povstali a pohltili živé!

Otevři dveře

Jinak způsobím, aby mrtví převýšili počtem živé!

NINNGHIZHIDDA, duchu hlubin, strážce brány, otevři!

NINNGHIZHIDDA

Velký had

Se svinul zpět

A odpověděl

ISHTAR

Paní

Královno mezi bohy

Půjdu před svou paní

ERESHKIGAL

Před královnu smrti

A ohlásím tě.

A NINNGHIZHIDDA

Svinutý (rohatý)had

Přistoupil k paní ERESHKIGAL

A řekl:

Hle, ISHTAR, tvá sestra

Královna mezi bohy

Stojí před branou!

Dcera SINa, paní ENKIho

Ona čeká.

A ERESHKIGAL zbledla strachem.

Temné vody se hnuly.

Běž, strážče brány.

Běž, NINNGHIZHIDDAo, strážče brány,

Otevři dveře ISHTAR

A zacházej s ní tak, jak je psáno

Ve staré smlouvě.

A NINNGHIZHIDDA uvolnil západku ze dveří

A temnota padla na ISHTAR

Temné vody zvedly a nesly bohyni světla

Do říší noci.

A had řekl:

Vstup

Královno nebe vznešených

Ať se KUR může radovat

Ať CUTHA může vzdát chválu

Ať se KUTU může zasmát.

Vstup

Ať KUTULU může být potěšen tvou přítomností

A ISHTAR vstoupila.

Je tam sedm bran a sedm nařízení.

V první bráně

NINGHIZHIDDA odejmul korunu

Odstranil z její hlavy velkou korunu

A ISHTAR se zeptala

Proč jsi, hade, odstranil můj první klenot?

A had odpověděl

Taková je smlouva Starých, ustanovená ještě před časem,

Pravidla paní z KUTU.

Vstup do první brány.

Ve druhé bráně

NINNGHIZHIDDA odejmul hůl

Vzal jí hůl z lapisu lazuli

A ISHTAR se zeptala

Proč jsi, NETI, vzal můj druhý klenot?

A NETI odpověděl

Taková je smlouva Starých, ustanovená ještě před časem

Nařízení paní z KUTU.

Vstup do druhé brány.

Ve třetí bráně

NINNGHIZHIDDA odejmul šperky

Šperky kolem jejího krku odňal

A ISHTAR se zeptala

Proč jsi, strážný, vzal můj třetí klenot?

A strážný odpověděl

Taková je smlouva Starých, ustanovená ještě před časem,

Nařízení paní z KUTU

Vstup do třetí brány.

Ve čtvrté bráně

NINGHIZHIDDA odejmul šperky

Šperky na jejích ňadrech vzal

A ISHTAR se zeptala

Proč jsi, strážče vnějšku, vzal můj čtvrtý klenot?

A strážce odpověděl

Taková je smlouva Starých, ustanovená ještě před časem,

Nařízení paní z KUTU.

Vstup do čtvrté brány.

V páté bráně

NINNGHIZHIDDA odejmul šperky

Opasek šperků kolem jejích boků vzal

A ISHTAR se zeptala

Proč jsi, hlídači zakázaného vstupu, odejmul můj pátý klenot?

A hlídač odpověděl

Taková je smlouva Starých, ustanovená ještě před časem,

Nařízení paní KUTUKu.

Vstup do páté brány.

V šesté bráně

NINNGHIZHIDDA odejmul šperky

Šperky kolem jejího zápěstí

A šperky kolem jejích kotníků odejmul.

A ISHTAR se zeptala

Proč jsi, NINNKIGALe, odejmul můj šestý klenot?

A NINKIGAL odpověděl

Taková je, pradávná smlouva, ustanovená ještě před časem,

Nařízení paní z KUTU.

Vstup do šesté brány.

V sedmé bráně

NINNGHIZHIDDA odejmul šperky

Ozdobná roucha ISHTARy vzal.

ISHTAR, bez ochrany, bez bezpečí,

ISHTAR, bez talismanu či amuletu, se zeptala

Proč jsi, posle Starých, odejmul můj sedmý klenot?

A posel Starých odpověděl

Taková je smlouva Starých, ustanovená ještě před časem,

Nařízení paní z KUTU.

Vstup do sedmé brány a spatříš podsvětí.

ISHTAR sestoupila do země KUR

Do hlubin CUTHA sešla.

Zbavena svých sedmi talismanů horních světů

Zbavena svých sedmi sil země živých

Bez jídla života či vody života

Objevila se před ERESHKIGAL, paní smrti.

ERESHKIGAL v její přítomnosti křičela.

ISHTAR pozdvihla své paže.

ERESHKIGAL povolala NAMMTARa

Mága NAMMTARa

Řka tato slova k němu mluvila

Běž! Uvězni ji!

Spoutej ji v temnotě!

Svaž ji v moři pod mořem!

Pusť proti ní sedm ANNUNNAKI!

Pusť proti ní šedesát démonů!

Proti jejím očím, démony očí!

Proti jejím bokům, démony boků!

Proti jejímu srdci, démony srdce!

Proti jejím nohám, démony nohou!

Proti její hlavě, démony hlavy!

Proti jejímu celému tělu, démony KUR!

A démoni ji trhali ze všech stran.

A ANNUNAKI, děsiví soudcové

Sedm pánů podsvětí

Táhli kolem ní

Bohové bez tváře z ABSU

Zírali

Znehybnili ji okem smrti

Pohledem smrti

Zabili ji

A pověsili ji jako tělo na kůlu

Šedesát démonů trhající končetiny z jejích boků

Její oči z hlavy

Její uši z lebky.

ERESHKIGAL se radovala.

Slepý AZAG-THOTH se radoval

IAK SAKKAK se radoval

ISHNIGGARRAB se radoval

KUTULU se radoval

MASKIM vzdali chválu královně smrti

GIGIM Vzdali chválu ERESHKIGAL, královně smrti.

A Starší přepadl strach.

Náš otec ENKI

Pán Magie

Přijímající slovo NINSHUBURa

ISHTAŘinin sluha NINSHUBUR

Slyší o ISHTAŘině spánku

V domě smrti

Slyší, jak byl GANZIR

Otevřen

Jak tvář propasti

Doširoka rozevřela svá ústa

A polkla královnu nebe

Královnu vycházejícího slunce.

A ENKI povolal zemi

ENKI povolal vítr

A ze země a z větru

ANKI utvořil dva elementály (živelné, mocné)

Utvořil KURGARRUa, ducha země,

Utvořil KALATURRUa, ducha moře,

KURGARRUovi dal jídlo života

KALATURRUovi dal vodu života

A k těmto obrazům hlasitě promluvil

Povstaň, KALATURRU, duchu moře

Povstaň a veď své kroky k bráně GANZIR

K bráně podsvětí

K zemi, odkud není návratu

Upni své oči

Sedm bran se ti otevře

Žádné kouzlo tě nebude držet vně

Neboť mé číslo je na tobě.

Vezmi vak jídla života

Vezmi vak vody života

A ERESHKIGAL na tebe nevztáhne svou ruku

ERESHKIGAL NEBUDE MÍT NAD TEBOU ŽÁDNOU MOC.

Najdi tělo INANNy

Najdi tělo ISHTARy, naší královny

A šedesátkrát ho posyp jídlem života

A šedesátkrát ho pokrop vodou života,

Šedesátkrát jídlem života a vodou života

Pokrop její tělo

A vskutku

ISHTAR povstane.

S obrovskými křídly

A šupinami jako hadi

Dva elementálové letěli k bráně

Neviditelní

NINNGHIZHIDDA je neviděl

Neviditelní

Minuli sedm strážců

Spěšně vstoupili do paláce smrti

A spatřili několik strašných výjevů.

Leželi zde démoni celé propasti

Mrtví, avšak jen spící, viseli na zdech

Domu smrti

Bez tváře a strašliví

ANNUNAKI zíral ven

Slepý a vzteklý AZAG-THOTH se vztyčil

Oko na trůně se otevřelo

Temné vody se hnuly

Brány z lapisu lazuli se třpitily

V temnotě

Neviditelná monstra

Zplozená na úsvitu věků

Zplozená v bitvě MARDUKa a TIAMAT

Zplozená v HUBUR

Se znamením HUBUR

Přivedené KINGUem . . .

Rychle prchli

Skrze palác smrti

Zastavili se pouze u těla ISHTAR

Krásné královny

Paní bohů

Paní všech nevěstek URu

Jasně svítící na nebi

Milovaná ENKIm

Pověšená a krvácející

Z tisíce osudných ran.

ERESHKIGAL

Cítící jejich přítomnost

Zakřičela.

KUGAARU

Vyzbrojený ohněm

Pohlédl na královnu mrtvol

paprskem ohně

KALATURRU

Vyzbrojen plamenem

Pohlédl na královnu hrobů

Paprsky plamene.

A ERESHKIGAL

Mocná v CUTHA

Otočila svou tvář

Na tělo INANNy

Šedesátkrát kropili

Vodou života od ENKIho

Na tělo ISHTARy

Šedesátkrát sypali

Jídlo života od ENKIho

Na tělo

Zavěšené na kůlu

Směřovali ducha života,

INANNA POVSTALA.

Temné vody se chvěly a vířili.

AZAG-THOTH na svém trůně křičel

CUTHALU se zakymácel ze svého spánku

ISHNIGARRAB prchl z paláce smrti

IAK SAKKAK se třásl strachem a nenávistí

ANNUNNAKI prchli ze svých trůnů

Oko nad trůnem se dalo na útěk

ERESHKIGAL řvala a vzývala NAMMTAR

Volala mága NAMMRAR

Ale ne aby pronásledovala

Nýbrž kvůli ochraně.

INANNA vystoupila z podsvětí.

S okřídlenými elementály proletěla brány

GANZIR a NETI proletěla

A vskutku

Mrtví před ní prchali.

Když prchali přes první bránu

ISHTAR si vzala zpět svá ozdobená roucha.

Když prchali přes druhou bránu

ISHTAR si vzala zpět své ozdobné náramky.

Když prchali přes třetí bránu

ISHTAR si vzala zpět svůj ozdobný pás.

Když prchali přes čtvrtou bránu

ISHTAR si vzala zpět svůj ozdobný náhrdelník.

Když prchali přes pátou bránu

ISHTAR si vzala zpět svůj pás ze šperků.

Když prchali přes šestou bránu

ISHTAR si vzala zpět svou hůl z lapisu

Když prchali přes sedmou bránu

ISHTAR si vzala zpět svou ozdobenou korunu.

Povstali démoni

A duchové mrtvých

A šli s ní z bran

Nedívali se ani napravo ani nalevo

Šli vpředu i vzadu

Šli s ISHTARou z brány GANZIR

Doprovázeli z podsvětí ji

A ERESHKIGAL

Opovrhovanou královnu propasti, kde vše je zaplaveno vyslovenou kletbou

Slavnou a silnou

Proti královně vycházejícího slunce

Jíž NAMMTAR dal(a?) formu.

Když milenec ISHTARy

Milý královny nebes

Sestupuje přede mě

Prochází branou GANZIR

Do domu smrti

Když s ním přicházejí naříkající lidé

Plačící ženy a naříkající muži

Když DUMUZI je zabit a pohřben

MŮŽE MRTVÝ POVSTAT A UCÍTIT KADIDLO!

V

Nesražen ještě proto k zemi,

Do tmavě se lesknoucího světa

Kde ABSU leží v temných vodách

A CUTHALU spí a sní

Nesražen ještě proto k zemi,

Neboť propast leží pod světem

K níž sestoupil žebřík

O sedmi stupních

Dosažen sestupnou cestou

Která má sedm bran

A tam je ustanoven

Trůn

Zlé a zhoubné síly.

Neboť z dutin světa

Skáče zlý démon

Zlý bůh

Zlý génius

Zlý lovec

Zlý přízrak

Zlý ďábel

Zlá larva

Ukazující lživé znaky

Smrtelníkovi.

A MRTVÝ POVSTANE A UCÍTÍ KADIDLO!